

László Zsolt

Most

Hallgattam
sokáig bujtattam magamat
Szavatosságom nincsen
Rohadt a hagymám
olcsó és síkosan vizenyős a virslim
kenyerem szivacsos penészből várja hogy megszegjék
Minden rohad körülöttem –
A világ világarcát beverték
Sztrájkolnak a vasutasok
a postás nem kézbesít
a pék nem használ lisztet
a hentes szutykos nyesevéket darál
a kutató keresgél de nem talál
Romeo pedofil
Csongor homoszexuális
Hallgattam
Sokáig bujtattam magamat
a felhők alá gyömöszölt limitben...
Ha gyertyafénnyel nem lehet betölteni egy estét
akkor a félelmek sötétjét sem lehet átvilágítani –
Már a királyi bohóc is álomtalanul alszik
Csak a lába bűzlik mert lefekvés előtt
sokadjára felejtette el megmosni...
Most
Ha fölém hajolsz
visszabomlik a rend az ősi alapokig
és a nagyvárosban is hallom a harangokat
és a nagyvárosban is felém lüktetnek a mezők
Most
hogyan távozva-jött a tavasz
és gerinced íven feszül az alkonyat
és hallgatásom után szavam a szó

amit dadogva ejtek ki megint...

Most
Alkuszok szitáin eregetem a nyomor lisztjét –
A mérhetetlen zseb-lelkűség
tesz olcsó kiabálóssá megint
A bemérhető kicsiségek tesznek
önhitt óriás-muslicává megint...

Most
Válladon a teljes hold fény-foltjait legelteti
ahogy mellettem alszol
minden szusszanásod az enyém –
Most gödrökbe hánynám
saját csontjaimat
romlott agyamat
végtelen beleimet
átkos testem minden hibás darabját –
Most
A körtefák fehér virágait röpteti a keserű szél
Most
hogy úgy van
ahogy nincsen sehogy
és nem nagyot
nem kicsit
butit az „önmagában-lévő”
Nem hallgatom tovább a
saját seggüket nyaló idiótákat
Most hogy úgy van
ahogy sosem szerettem volna
ahogy lehetett volna...
Barackízű a szád
Alkatrészed vagyok
Mint a térképről lesöpört ország
vagyok és nem vagyok
Bennem laknak a halók
Elkerülnek a halhatatlanok –
Olyan buta lettem hogy nem gondolok már magamra sem
Barackízű a szád
A tested mint egyenes nyírfa...
Most
Azt kellene tudnom amit más sem tud
Önmagunk gyümölcsként aszalódunk
vagy önmagunk gyümölcsként fogyasztjuk el
egymást –
Éh-béren munkálkodó gyarmat
Alulról bemázolt meseország –
Kupolás semmittevés
Szex nemi-szervek nélkül
Hirdetések adatok nélkül
Árak áruk nélkül
Áruk áruk nélkül

Bőrünk bőrszín nélkül
Szagunk szaglás nélkül
Szociális otthonaink pénzesen
Szociális otthonaink pénz nélkül
És a semmittevő madonnák festett karmaikkal
buta kopasz primitív trógerjaikkal
És pótlás nélkül a veszteség
mint ganéba kevert hulladék...
Most
Barackízű a szád
Mégis elmúlik minden este
Mégis van bizonytalanság abban
ahogy rám ébredsz majd reggel ...
Most újabb múltat
Egy külön mennyet
és egy külön hátországot
kell teremtenem magunknak
Ezért születtem meg
élő halottnak –

Belsőtér a Bohár András Elektrográfiai Múzeumból - Szigetvár

Fotó: Krnács Ágota

